

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

II. évfolyam, 3.szám

2014. szeptember

Az Ige körül...

„Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet.” (1János 4,7-8)

Tanulni a szeretetet

Egy hónapja már, hogy megkezdődött az új tanév. A gyermekek az iskolában megírták első összefoglaló dolgozataikat az elmúlt év anyagára visszatekintve, s arról számot adva. Hamarosan azonban újabb és újabb dolgozatokban kell összefoglalni a témérdek ismeretanyagot, amit meg kell tanulniuk. Isten kegyelméből idén már a hittan is órarendi keretek között zajlik az 1.-2., 5.-6. évfolyamokon, de mégsem olyan tantárgyként szeretnénk számon tartani, mint a többit. Itt nem kell összefoglaló dolgozatokat írni, nem nehezedik stressz a gyermekekre. Nem azért, mintha nem lenne mit számon kérni akár ilyen formában is, hiszen teológiai könyvtárak kötetei ezerszámra tartalmazzák Isten ismeretét. Viszont a hittanoktatás lényegét tévesztenénk szem elől, ha az Isten dolgaival kapcsolatos lexikális tudás átadására helyeznénk a hangsúlyt. Nem ilyen ismeretről szól tehát elsősorban a hittan, s nem ilyen ismeret az, amit istenismeretnek nevezünk.

Nemcsak a gyermekek, hanem mi, felnőttek is folyamatosan részt veszünk a „hittanoktatásban”, mégpedig mi magunk is tanulóként. Igaz tehát a mondás, hogy a jó pap is holtig tanul...mégsem lesz neki sem teljes az istenismerete. Mert az Ige arról tesz bizonyosságot, hogy Isten ismerete nem a teológiai tudáson múlik, nem is azon, hogy hány bibliai idézetet tudunk fejből, hanem azon, hogy mennyire vagyunk képesek szeretni. Ha Istent akarjuk megismerni, szeretetet kell tanulnunk, ha Istent akarjuk megismertetni másokkal – akár a hittanos gyermekekkel – a szeretetet kell nekik megtanítani. Isten szférájába csakis a szereteten át vezet az út. Amikor a szeretetben mélyülünk el, akkor Istenben mélyülünk el, mert Isten maga a szeretet. Neki nem olyan tulajdonsága a szeretet,

mint nekünk, embereknek, hogy időnként jellemző ránk és akkor is csak valami adás-vételi ügylet fizetőeszközeként: ha valaki jót tesz velem, azt szeretem, ha méltó rá, akkor szeretem. Szeretettel fizetem vissza mások felém való jóindulatát. Istennek nem egy tulajdonsága a szeretet a sok közül, hanem az egész lény a szeretet. Az a szeretet, amely az ellenséget is szereti. Az a szeretet, aki a rá méltatlant is szereti. Az a szeretet, amely Krisztusban testet öltött, meghalt az Őt csúfolódókért, az Őt igazágtalanul vádolókért, az Őt megköpökődőkért, az Őt megkorbácsolókért. Azokért, akik hallani sem akartak Róla, akik nem akarták elhinni, hogy Ő az Isten Fia, akik nem engedelmeskedtek Neki és visszautasították szeretetét. Olyanokért halt meg a Golgotán, mint te, vagy én. Erről a szeretetről szól a hittanoktatás, s ha valóban ez a szeretet, akkor érezhetjük, hogy mi magunk is mennyire híjával vagyunk ennek, s mennyire kevés a földi lét ahhoz, hogy ennek a közelébe érhessünk legalább. Van hát mit tanulni nekünk, felnőtteknek is.

Mégis, ha már egyszer megértettük és átérettük Isten irántunk való méltatlan szeretetét, akkor ezt a szeretetet mindenképpen igyekszünk továbbadni. Persze, ez a szeretet azért mégis csak a mi gyarló emberi lényünkön keresztül „megszűrt” szeretet, de minél inkább engedjük munkálkodni magunkban Isten önzetlen szeretetét, annál inkább Krisztusra fogunk hasonlítani. S ez az, amit szeretnénk, hogy elinduljanak ennek a változásnak az útján gyermekeink is, hogy megérezve Isten szeretetét akár rajtuk keresztül, elkezdjenek ők is ennek a szeretetnek ne csak haszonélvezői, hanem továbbadói lenni. S akkor egyre inkább felismerhető lesz rajtuk is Krisztus arca, s eléri egyik célját a hittanoktatás: felnövekszik egy erkölcsös, Isten akaratát kereső és cselekvő nemzedék. Látható, hogy ez a szeretet nem lehet külső követelmény, ez belülről kell, hogy fakadjon, s ezért kell kérnünk Isten Szentlelkét, hogy munkálkodjon bennünk, akik tanítunk, s cselekedje meg a szeretetet a ránk bízott gyermekekben is. Legyen a szeretet lényünkéből fakadó önkéntesség, ahogyan Krisztus sem kényszerből áldozta értünk Magát!

Isten ismeretének tanításának fő célja azonban mégsem ez. Nem az a cél elsősorban, hogy erkölcsös embereket neveljünk, ez csupán következménye valami sokkal mélyebb felismerésnek. Úgy folytatódik az ige, hogy *„Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.”* (1János 4,9) A fő cél tehát az, hogy túléljük a halálunkat! Isten szeretete által biztosította az utat ahhoz az örök élethez, amelyre eredetileg megalkotta az embert, de az ember eljátszotta ezt a lehetőséget és ma is ezt teszi. Erről kell beszélnünk a gyermekeknek, s kell kézzelfoghatóvá tenni számukra a mi bizonyágtételünkön keresztül is, hogy amikor szembesülnek akár nagyszülők, vagy szülők halálával, s elgondolkoznak ők maguk is az élet végességén, akkor tudjuk hitelesen mondani: nem a halálé az utolsó szó. Mert van élet a halálon túl Isten kegyelméből, szeretetének ajándékaként. Hadd legyen minél több ránk bízott gyermek Élettel megajándékozott! Isten segítsen ebben a munkában bennünket!

Lénárt Tibor

Testvérgyülekezeti kapcsolat

Mi, a monorierdői reformátusok közössége ugyan még nem tartatunk számon önálló gyülekezetként, mégis az önállósodás egyik mérföldkövének tekinthetjük immáron azt is, hogy testvérgyülekezeti kapcsolatok kezdtek kiépülni Isten kegyelméből a Csallóközarányosi Református Egyházközséggel. A Kistemplomi Gyülekezet révén vannak kapcsolataink az erdélyi Rugonfalvával és éppen ezért rendkívül fontos, hogy anyaországi gyülekezetként, nemezttestvéri felelősséggel tekintsünk a felvidéki magyar hittestvéreink felé is. Monorierdő reformátussága ezzel a felelősséggel, a határon túli testvéreink iránti féltő szeretetétől vezérelve már 2013-ban megtette az első lépést annak érdekében, hogy ez a kapcsolat kialakulhasson. A trianoni emlékűnnepen, nemzeti gyásznapon vendégünk volt Tanító Péter, csallóközarányosi lelkipásztor és Jakab László gondnok, akikkel együtt kértük Isten vigasztalását nemzeti fájdalunkra, s együtt hirdettük az egyedüli reményteljes utat a jövő felé Jézus Krisztusban.

Ennek folytatásaként 2014. szeptember 13-án és 14-én lehetett ismét vendégünk lelkipásztor testvérünk, aki két presbiterével: Hegedűs Sándorral és feleségével látogatott meg minket. A találkozás apropóját az adta, hogy ne csak a közös szomorúság trianoni alkalmán lehessünk együtt, hanem örömteli eseményeken is, megélve Urunk parancsát, aki mindenkori öröme szólít és hív minket. Így a monorierdei szüreti felvonuláson, az azt követő szeretetvendégségen, majd a jótékonyági bálon lehettünk együtt testvéreinkkel. Vasárnap reggel Tanító Péter hirdette közöttünk a nemzetet is megtartó evangéliumot, ahol a szép számmal egybesereglett gyülekezet tagjai meghatódva hallgathatták Isten vigasztaló szavait, s élhettük meg azt az örömet, amit nem árnyékolhat be sem a történelem, sem az emberi igazságtalanság, sem semmilyen más körülmény.

Felvidéki testvéreink nem felejtkeztek el arról sem, hogy gyülekezetünk építkezés előtt áll, s szeretetük jeleként 100 EUR-t adományoztak Isten dicsőségére, a reményeink szerint hamarosan elkezdődő építkezés támogatására. Ezúton is köszönjük nekik, Istennek pedig hálásak vagyunk mindazért a szeretetért, amit testvérgyülekezetünkön keresztül is sugároz felénk!

Templomot építünk

Sokan kérdezzétek gyülekezetünk tagjait, hogy hol tart a monorierdői református gyülekezeti ház és templom építése. Nos, örömmel tájékoztathatjuk Olvasóinkat e lapok hasábjain is arról, hogy hamarosan kezünkben tudhatjuk az építési engedélyeket. Czégány Sándor tervező úr elkészítette az engedélyeztetési tervet, jelenleg a társtervezők készítik éppen a gépészeti és egyéb terveket, amiket ehhez be kell nyújtani. Ha Isten megengedi, akkor jövő tavaszra már elkészülhetnek az építéshez szükséges kiviteli tervek, s tavasszal egy ünnepélyes alapkő-letétellel elkezdődhet az építkezés „látható” fázisa.

Már a tervezéshez is nagyon sok anyagi forrásra volt szükség, s ezúton is köszönjük mindazoknak, akik támogatták gyülekezetünket eddig is és lehetővé tették, hogy a telekvásárlás és a tervezői munka megvalósulhasson. Persze, a cél egyre közelebb, de még nagyon sok pénz szükségeltetik ahhoz, hogy ez az építkezés ne csak elkezdődjék, hanem be is fejeződhessen. Éppen ezért buzdítunk most is mindenkit, hogy lehetőségei szerint továbbra is támogassa a templomépítést anyagilag (akár téglajegyek vásárlásával) és imádságos szívvel! Isten áldása legyen a jókedvű adakozókon!

Istentiszteleti alkalmaink,

melyekre szeretettel hívogatunk mindenkit

Vasárnapi istentisztelet:

Reggel 8-órai kezdettel, a római katolikus kápolnában. (Monorierdő, Ősz utca 17-19.)

Bibliaóra:

Péntekenként este 6 órakor tartunk bibliaórát a kápolna kistermében.

Az alkalmak tematikus jellegűek, tehát mindig valamilyen előre meghatározott kérdésre keressük a választ Isten ígéje alapján, s közösen beszélgetünk róla. A helyszín tekintetében kivételt képez a kápolna foglaltsága miatt a hónap első péntekje, amikor is Horváth Lászlóéknál, a Fürdő utca 1/b szám alatt tartjuk ezen alkalmat.

Dallamok a templomért

A monorierdői református gyülekezeti ház és templom fölépülésének megsegítésére koncertsorozatot indítottunk el idén májusban, amikor is Mészáros János Elek szolgált közöttünk a monori Református Nagytemplomban.

E sorozat második állomásaként **2014. november 29-én (szombaton) este 6 órai kezdettel az**

Invocatio Musicalis zenekar játszik református zsoltárfeldolgozásokat modern zenei átíratban és ezen kívül saját szerzeményeket is. A helyszín a monori Jászai Mari Általános Iskola aulája lesz (Monor, Jászai Mari tér 1.)

A belépés díjtalan, de szeretettel kérjük a kihelyezett perselyekbe az adományokat, amelyek teljes összegét az építkezésre fordítunk majd!

Hitben mélyülve...

...a megtérésről

A megtérésnek, mindenek előtt maga Isten a mozgatója és a munkálója. Nem úgy van a dolog, hogy a bűnös ember egyszerűen elhatározza egy szép napon, hogy mostantól kezdve megtér és leveti a bűneit egyszerűen csak úgy, ahogyan szombat este leveti a szennyes ruhát és ezentúl úgy gondolja, hogy lelki ünneplőbe járja a világot. Az ember nem csak úgy, magától tér meg és nem téríti meg az egyik ember a másikat sem. Hanem a megtérés akkor az igazi, ha maga Isten munkálja azt a lelkünkben. Isten szerepe tehát a mi megtérésünkben abban áll, hogy Isten utánunk kiált, megállít és meglátatja velünk azt, hogy eltévedtünk, hogy elkalandoztunk, esetleg: üldözzük őt, mint Pál és nem pedig szolgáljuk. Ha tehát az Isten szerepe a

megtérésben abban áll, hogy hív és megadja a lehetőséget a visszatérésre, akkor a mi szerepünk nem lehet más, mint hogy kihasználjuk a lehetőséget, a hívó szót, és végrehajtjuk a nagy hátraarcot a széles úttól és a keskeny utat választjuk, amely az örök élet felé vezet. A megtérés az ember részéről abban áll, hogy az ember az Istentől távolodó útján megáll, visszafordul és elindul az Isten felé! Akármilyen közel vagyok is az Istenhez, de ha egyszer hátat fordítok neki és akár csak egy lépést is távolodom tőle, akkor már kiléptem az Isten országából és megtérésre van szükségem! Az Isten felé haladás életet jelent, a tőle való távolodás pedig halált! Nem én mondom ezeket tehát, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus kiált utánunk, hív minket és kér mindnyájunkat a Máté evangéliuma 4. rész 17 -ik versében: "Térjete meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa".

Gáspár József

Életképek...

Ismét egy különleges tábor

Évről évre megszervezzük Monorierdőn a sokak által hittantábornak nevezett református gyereketűnkét. Bár a tábor menete hasonlóan alakul minden évben (bibliai tanítás, hozzá kapcsolódó kézműveskedés és egyéb foglalkozások, kirándulások), mégis megvan a maga különlegessége minden egyes gyereketűnek, ami a hét folyamán feldolgozandó bibliai történetből adódik.

Az idén július első hetében Sámuel próféta élettörténetét vettük, amin keresztül a gyerekeknek beszéltünk arról, hogy van egy Isten, Aki megszólíthatnak, Akihez fordulhatnak kéréseikkel a legreménytelenebb helyzetben is, és Aki erre feleletként nem marad néma, hanem Ő is szól

hozzájuk és megszabadítja őket is bajaikból. Jó volt elmondani a gyermekeknek, hogy ez a 3000 éves történet azért aktuális, mert a benne leírt csodák ma is megtörténhetnek az ő életükben, ahogyan a miénkben is megtörtént már nem egyszer, s akik ezért szolgálunk közöttük

felnőttként, akár a konyhán dolgozva a tízórai, vagy az uzsonna elkészítésénél, vagy éppen a délelőtti igei tanításban. Azért különleges minden ilyen tábor, mert - más táborokkal ellentétben, vagy inkább azokat meghaladva - nem egyszerűen csak jó élményt, hanem életre szóló tapasztalatot szeretnénk adni. Egy olyan lehetőséget, egy olyan "erőt" kínálunk nekik, amely természetfeletti segítséget nyújthat nemcsak a gyermekként megélt nehézségekben, hanem majd a felnőttkor problémáinak leküzdésében is. Így reméljük, hogy ezt sikerült elmélyíteni akár a kézműves foglalkozásokon, akár az esztergomi kiránduláson, s a sok-sok beszélgetés és közös éneklés alkalmával a napok folyamán. Istennek legyen azért hála, hogy ehhez a szolgálathoz idén még többen csatlakoztak segítőként, akik példamutató

szervezettséggel látták el

a résztvevő negyven gyermek közti teendőket, s akiket ez a közös munkálkodás még erősebb közösséggé kovácsolt.

Szeretnénk itt megköszönni Monorierdő Község Önkormányzatának évenkénti anyagi támogatását, mellyel lehetővé teszik azt, hogy a részvételi díjat alacsonyan tartsuk és a Fekete István Általános Iskola helyszíneként való díjmentes biztosítását is szintén Nekik köszönjük.

Továbbá köszönet illeti a Kerbor kft.-t a

csütörtök délutáni tartalmas programért. Köszönjük mindazoknak a segítségét, akik felajánlásaikkal, illetve tevőlegesen segítették munkánkat.

Végül, de nem utolsó sorban köszönjük mindazoknak, akik imádságaikban hordozták e hét sikerét!

Voltunk Alsónémediben

...ahol szeptember 6-án idén is részt vettünk az egyházmegyei találkozón, közel 50 gyülekezet 670 tagja között 20 fővel képviselve a monorierdői reformátusságot. Három testvérünk jelen volt a Presbiteri Szövetség konferenciáján, részt vettünk a főzőversenyen, a sütiversenyen, a kötélhúzó bajnokságon, a ping-pong bajnokságra is tudtunk nevezni és

egy mini kiállítást is rendeztünk Kasperné Ferenczy Gabriella testvérünk alkotásaiból. A találkozót záró áhítaton énekkarunk szolgált két ének eléneklésével Isten dicsőségére és megköszönve a jelen lévő gyülekezeteknek az eddig nekünk nyújtott támogatást.

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma.

Felelős szerkesztő: Vladár István lelkipásztor (tel.: 29 414-525)

Szerkesztő: Lénárt Tibor exmisszus (tel.: 30 994-2539)

www.monor-kistemplomi-reformatus-egyhazkozseg.parokia.hu/monorierdo